

ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

THESAURUS GRÆCÆ LINGUÆ AB HENRICO STEPHANO CONSTRUCTUS

Νόσημα, τὸ, Morbus, i. q. νόσος, ut ex Galeni verbis in Νόσος citandis manifestum est. In Definit. Stoicis, Ἀρρώστημα, ἐστὶ νόσημα μετὰ ἀσθενείας, i.e., interpr. Cic., Ægrotatio, morbus cum imbecillitate. [Soph. Ph. 755 : Δεινὸν γε τοῦπίσαγμα τοῦ νοσήματος. Eur. El. 656 : Λόχι' ἐμοῦ νοσήματα. Aristoph. Lys. 1085, etc. Thuc. 2, 51. Et sæpius Plato, ut Leg. 11, p. 925, E : Σωμάτων νοσήματα.] Plut., Τῶν περὶ τὸ σῶμα νοσημάτων. Sic Isocr. Symm. [p. 167, B] : Τῶν περὶ τὸ σῶμα ν. πολλαὶ θεραπείαι. Rursum Plut. Symp. 8 [p. 733, A] : Καινὰ καὶ ἀσυνήθη ν. φέρουσι, Morbos novos et insolentes afferunt. Lucian. [De hist. conscr. c. 1] : Ἀβδηρίταις ἐμπεσεῖν τι νόσημα. Isocr. Panath. [p. 288, E] : Ἐπιγενομένου μοι νοσήματος. Xen. Cyrop. [6, 2, 27] : Ὡς μὴ ἕξαπίνης ἄοινοι γενόμενοι νοσήματι περιπίπτωμεν, In morbum aliquem incidamus. De eq. [4, 2] : Ἀρχόμενα πάντα εὐϊατώτερα ἢ ἐπειδὴν ἐνσκιώρωθῆ τε καὶ ἕξαμαρτηθῆ τὰ νοσήματα. Plut. [Mor. p. 73, D] : Σκαμμωνίῳ λῦσαι τὸ ν. τοῦ κάμνοντος. De curiositate [p. 518, D] : Πολλοὺς ἀποθανεῖν ἂν πρότερον ἢ δεῖξαι τι τῶν ἀπορρήτων νοσημάτων ἰατροῖς. Plin. Ægrotationem vertit, pro his Theophrasti, Καὶ τὰ μὲν ν. σχεδὸν ταῦτα, καὶ ἐν τούτοις, dicens, Et ægrotatio quidem fere in iis est : de arborum et seminum morbis. [Theophr. C. Pl. 5, 9 et 10, H. Pl. 4, 14, 1 seq.] Metaph. quoque capitur ut νόσος et νοσέω. [Æsch. Prom. 225 : Ἐνεστι γὰρ πως τοῦτο τῆ τυραννίδι νόσημα τοῖς φίλοισι μὴ πεποιθέναι · 686 : Νόσημα γὰρ αἰσχιστον εἶναί φημι συνθέτους λόγους · 977 : Νοσοῖμ' ἂν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν. Et sæpius ceteri Tragici. Plato Reip. 8, p. 544, C : Ἐσχατον πόλεως νόσημα, et alibi sæpe.] Plut. Pericle [c. 22] : Ἔοικε δ' ὥσπερ συγγενικὸν αὐτῷ προστρίψασθαι νόσημα τὴν φιλαργυρίαν · Lycurgo [c. 8] : Τὰ τούτων ἔτι πρεσβύτερα καὶ μείζω ν. πολιτείας, πλοῦτον καὶ πενίαν, ἐξελαύνων · Amore frat. [p. 484, C] : Φθόνους ἐμποιοῦσι καὶ ζηλοτυπίας, αἰσχιστα ν. καὶ κῆρας · De orac. Pyth. [p. 408, B] : Στάσεις οὐκ εἰσὶν, οὐδὲ τυραννίδες, οὐδὲ ἄλλα ν. καὶ κακὰ τῆς Ἑλλάδος. Thuc. vero 2, [53]

dixit etiam Ἀνομίας τὸ νόσημα. [Plato Gorg. p. 480, B : Τὸ νόσημα τῆς ἀδικίας.] Et Plato Epist. 8, [p. 354, D] : Εἰς τὸ τῶν προγόνων νόσημα ἐμπίπτειν, In majorum vitia ineurrere. [Demosth. p. 424, 3 : Νόσημα δεινὸν ἐμπέπτωκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.] Item in Placitis Stoicorum, Νόσημα, οἷσις σφόδρα δοκοῦντος αἵρετοῦ · quod Cic. ita interpr., Animi ægrotatio, opinatio vehemens de re non expetenda tanquam valde expetenda sit, inhærens et penitus insita.